

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת מאור ישראל, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, וסניף סימנר בית יעקב
החדש, ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת פי תצא

תורה

יסוד הבית היהודי בהשקפת התורה

**פרק כד פסוק (ה) כִּי־יִקְוֹז אִישׁ אִשָּׁה וְזָדוּשָׁה לֹא יֵצֵא בַּעֲבָא וְלֹא־יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דָּבָר נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ
שָׁנָה אֶזְזֹת וְיִשְׁמֹז אֶת־אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־לָקְוֹז:**

ביאורי רש"י

ופרש"י דברים פרק כד פסוק ה ושמה - ישמח את אשתו. ותרגמו ויחדי ית אתתיה. והמתרגם ויחדי עם אתתיה, טועה הוא, שאין זה תרגום של ושמחא אלא של ושמח: **וביאר השפתי חכמים דברים פרשת כי תצא פרק כד פסוק ה אות א א פי' בחיר"ק תחת השי"ן אלא של ושמח פי' בקמ"ץ תחת השי"ן:** עוד כתב בספר ליקוטי הפרדס מרש"י דף ד ע"א וז"ל ל דין החתן כשהוא בשנה ראשונה: דין החתן כשהוא נושא אשה באותה שנה צריך לעמוד בעירו **שנה שלימה לכל הפחות** כדי לשמוח עמה כדין תורה כמו שנאמר בפרשת כי תצא כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבור עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח. **מדברי רש"י למדנו** שני דברים א. שעיקר המצוה היא שישמח את אשתו ולא שישמח עימה. ב. מדבריו בפרדס מתבאר ששנה אחת לאו דוקא אלא לפחות שנה אחת.

שאלות על רש"י:

א} ויש לשאול מה איכפת לתורה ללמדנו שעיקר המצוה שישמח אותה ולא שישמח עימה וכי התורה עינה צרה בשמחת הבעל?
ב} ויש לשאול מניין לרש"י להוציא מקרא מידי פשוטו? **ויש להחמיר הקושיה שהרי מבואר במסכת סוטה דף מג ע"א** אלו שאין זזין ממקומן בנה בית וחנכו, נטע כרם וחללו, הנושא את ארוסתו, הכונס את יבמתו, שנא' נקי יהיה לביתו שנה אחת, לביתו זה ביתו, יהיה זה כרמו, ושמח את אשתו זו אשתו, אשר לקח להביא את יבמתו, אין מספיקין (להם) מים ומזון ואין מתקנין את הדרכים. **וכן פסק הרמב"ם הלכות מלכים פרק ז הלכה י** ואלו שאין יוצאין לעורכי המלחמה כל עיקר, ואין מטריחין אותם לשום דבר בעולם, הבונה בית וחנכו, והנושא ארוסתו או שייבם, ומי שחלל כרמו, אין יוצאין עד תום שנה, שנאמר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח, מפי הקבלה למדו שיהיה נקי שנה בין לבית שקנה, בין לאשה שנשא, בין לכרם שהתחיל לאכול פריו עכ"ל. א"כ מבואר שאינו דין להיות נקי רק כלפי האשה אלא גם לבונה בית ולנטע כרם, ושם מבואר שהפטור ניתן לו רק שנה אבל אחרי שנה אינו פטור לצאת למלחמה, ובהכרח ששנה דווקא ולא יותר?

דברי חז"ל שרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ברכה, תורה, טובה:

ונראה לבאר העניין בהקדם מאמר חז"ל במסכת יבמות דף סב ע"ב אמר רבי תנחום א"ר חנילאי כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה **בלא שמחה** דכתיב ושמחת אתה וביתך, **בלא ברכה** דכתיב להניח ברכה אל ביתך, **בלא טובה** דכתיב לא טוב היות האדם לבדו. במערבא אמרי בלא תורה, בלא חומה, **בלא תורה** דכתיב האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני, **בלא חומה** דכתיב נקבה תסובב גבר. רבא בר עולא אמר **בלא שלום**, וכו' א"ר אלעזר כל אדם שאין לו אשה **אינו אדם**, שנאמר זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם. **וכן נפסק בשו"ע אבה"ע ס"א ס"א.**

הסבר הדבר שהאיש והאשה נשמה אחת:

מבואר בחז"ל שכל זמן שהאדם לבדו לפני הנישואין למרות שלומד תורה נחשב בלא תורה, וכן אין הברכה שורה עליו, וכן אפילו נראה אותו שמח הרי הוא שרוי בלי שמחה, ויותר מכך אינו נקרא אדם, ואין ספק שחז"ל באים ללמד אותנו שגדר מושגים אלו אינם כפי ראות עיני בני אדם שחושבים שיכול להשיג אותן דברים, אלא גם אם לומד תורה ושמח וטוב לו וכו' אין הדבר בשלימות כי השלימות תהיה אך ורק כאשר יהיה נשוי ויקרא בשם אדם השלם, וכמאמר הזהור שמכנה את האדם לפני הנישואין פלגא דגופא למרות שיש לו גוף שלם לכאורה, אין זה אלא מבחינה גשמית, אבל מבחינה רוחנית אין שלימות בגופו ולא במעשיו, בפרט לפי המבואר בזוהר כי נשמת האיש והאשה הן נשמה אחת היורדת לעולם מפוצלת לשני חלקים במקומות ומשפחות שונות אך מקורן אחד, ולכן רק כאשר האיש נושא את האשה זוכה להשלים את נשמתו בשני חלקיה ועי"ז כל מעשה שנעשה יהיה בשלימות. **כן כתוב בזוהר פרשת לך לך [דף צא עמוד ב] וז"ל והא אמר ר' חזקיה אמר רבי חייא בההיא שעתא ממש דנפיק בר נש לעלמא בת זוגו אזדמנת לו, אמר רבי אבא זכאין אינון צדיקייא דנשמתהון מתעטרין קמי מלכא קדישא עד לא ייתון לעלמא דהכי תנינן בההיא שעתא דאפיק קודשא בריך הוא נשמתין לעלמא כל אינון רוחין ונשמתין כלהו כלילין דכר ונקבא דמתחברין כחדא ואתמסרין בידא דההוא ממנא שליחא דאתפקד על עדואיהון דבני נשא ולילה שמיה ובשעתא דנחתין ואתמסרין בידוי מתפרשין ולזמנין דא אקדים מן דא ואחית להו בבני נשא וכד (מחא) מטא עידן דזווגא דלהון קודשא בריך הוא דידע אינון רוחין ונשמתין מחבר לון כדבקדמיתא ומכרזא עלייהו וכד אתחברין אתעבידו חד גופא חד נשמתא ימינא ושמאלא כדקא חזי עכ"ל.** **וכן מצאתי מתבאר מדברי זוהר חדש כרך א (תורה) פרשת חקת דף פג ע"א וז"ל בא"ד וע"ד אתערורי חברייא דכד ב"נ נסיב איתתא אתדבק בשכינתא דהא עד לא אנסיב לא שריא עליה דלית שכינתא שריא על**

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת מאור ישראל, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, וסיני סימנר בית יעקב
החדש, ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

אתרא פגימא וכד לא שריא עליה איהי אתמנעו מניה תריסר מתנן עילאין. ועל דא איתערו חברייא [יבמות סב] כל השרוי בלא אשה שרוי בלא טובה וכו'.

דברי השל"ה המקלל אשתו מקלל עצמו:

ולכן כתב השל"ה שער האותיות אות שי"ן - שתיקה כח. וכן ראוי שלא יקלל אשתו, שהרי הזכר הוא פלגא דגופא (זהר ח"ג דף ק"ט ע"ב), ושניהם כאחד הם אדם שלם, ואם מקלל אותה נמצא מקלל עצמו.

רמז שהשכינה שורה כשיש שמחה בבית:

כתב ר' חיים פלטיאל דברים פרשת כי תצא פרק כד פסוק ה (ה) ונקי יהיה לביתו שנה. ס"ת השם של ד' אותיות וסמך ושמה את אשתו כלומר כשהם בשמחה ובאהבה ובריעות יחד אז השם עמהם. וכ"כ רבינו בחיי דברים פרשת כי תצא פרק כד פסוק ה וכ"כ בעל הטורים דברים פרשת כי תצא פרק כד פסוק ה נקי יהיה לביתו שנה. ס"ת שם של ד' אותיות.

הסבר ספר החינוך מצוה תקפב

אחר הקדמה זו יובנו היטב דברי **ספר החינוך מצוה תקפב בטעם מצוה זו**: וז"ל משרשי המצוה, כי האל ברוך הוא עלה במחשבה לפניו לבראות העולם, וחפצו שיתישב בבריות טובות הנולדות מזכר ונקבה שיזדווגו בהכשר, כי הזנות תועבה הוא לפניו, על כן גזר עלינו העם אשר בחר להיות נקרא על שמו שנשב עם האשה המיוחדת לנו להקים זרע שנה שלמה מעת שנשא אותה כדי להרגיל הטבע עמה ולהדביק הרצון אצלה ולהכניס ציורה וכל פעלה בלב, עד שיבא אצל הטבע כל מעשה אשה אחרת וכל עניניה דרך זרות, כי כל טבע ברוב יבקש ויאבה מה שרגיל בו, ומתוך כך ירחיק האדם דרכו מאשה זרה ויפנה אל האשה הראויה לו מחשבתו ויוכשרו הוולדים שתלד לו ויהיה העולם מעלה חן לפני בוראו, וזהו שאמרו זכרונם לברכה [סוטה מ"ד ע"א] שאחד הנושא את הבתולה או האלמנה או יבמה חייב בזה, שכולן ראויין לכך לפי הטעם הנזכר, אבל לא המחזיר גרושתו עכ"ל. **וביאר הרש"ר הירש דברים פרשת כי תצא פרק כד פסוק ה (ה) כי - יקח וגו'.** המצוה הקודמת קבעה שהצטרפות האשה לאישיותו ולביתו של הבעל, באחדות דעים ובקירבת לבבות, היא תנאי היסוד של הנישואים, וכו' על כך מוסיפה התורה את המצוה הזאת ומטילה על האיש את החובה הגדולה: **ושמח את - אשתו אשר - לקח.** הנה הוא לקח לו את האשה הזאת במלה הזעירה "לי"; אל יאכזב את הציפיות שהיא טיפחה כאשר נעשתה שלו, **אלא יהיה זה תפקידו העליון בנישואיו להביא אושר לאשה שנהיתה אשתו.** חובת האיש לאושר הנישואים היא גדולה בעיני התורה המייחסת לה חשיבות מכרעת לא רק לישע הפרט אלא לשלום הכלל, ולפיכך במשך שנה תמימה לאחר הנישואים היא פוטר את האיש מכל חובות הציבור ואף אוסרת את הטלתן עליו. באותה שנה יהיה האיש רק למען ביתו ויתמסר לביסוס אושר אשתו:

לימוד היראים בחשיבות מצוה זו:

צא וראה מה כתב בספר יראים סימן רכת [דפוס ישן - קצ] וז"ל בא"ד למדנו שבשנה ראשונה שנושא אדם את אשתו חייב לשמחה דכתיב נקי יהיה לביתו ושמח את אשתו בכל דברים שהוא יודע שיש לה שמחה. וראה כמה הקפידה תורה על מצות שמחה שנפטר מלצאת בצבא ק"ו שער' במקום מתבטל בדברים ששאר חייבים ללכת ומצוה זאת נוהגת בין בארץ בין בחוץ לארץ הלכך צריך אדם שיזהר בזמן הזה.

ביאור עיקר המצוה לשמח האשה ולא האיש:

אחרי אשר ביארנו חשיבות והצורך במצות נקי יהיה לביתו ושמח את אשתו כי זו הדרך לחבר את שני חלקי הנשמה ולהגיע לשלימות, לכן התורה מדגישה ושימח בחיריק ולא ושמח עם קמץ כי עיקר הדבר תלוי באשה שתהיה שמחה ותתחבר אליו בעבותות אהבה, וא"כ ממילא מובן שצורת ביצוע השמחה הזו היא לפי הדברים שמשמחים את האשה ולא לפי הדברים שמשמחים את האיש, אחרת האיש יותר רוחני והוא יכול להיות שמח בלימוד כל היום ויחטיא את כל תכלית המצוה, אלא כוונת התורה שצריך להתעסק בדברים שמשמחים אותה בדיבור ובטיול ובכל צורה שמעניין אותה וזו כוונת רש"י בדבריו, והוא זוהר מפורש בפרשת השבוע כדלקמן. **כתב בזוהר בפרשת כי תצא: כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא וגו', ושמח את אשתו אשר לקח,** פקודא דא חתן למחדי באתתיה שתא חד דכתיב נקי יהיה לביתו שנה אחת וכו' **והא אוקימנא דחדה דא לאו דיליה היא אלא דילה דכתיב ושמח את אשתו, וישמח את אשתו לא כתיב אלא ושמח יחדיו לכלה, כגוונא דא לאו חדו לכלה בר בגופא ותקונהא ומאן חדי לון צדיק, ועל דא נקי יהיה לביתו, נקי דלא יעמול במלי דעלמא דיהא ביה רעוא למחדי לה, נקי מכלא, נקי למסין ולא רבונין וגולגלתין, נקי דלא יפוק לחילא לאגחא קרבא, לאשתכחא חדוה עילא ותתא ולא תערא חדוה לעילא, זכאין עמא קדישא דמאריהון חדי בהון זכאין אינון בהאי עלמא זכאין אינון בעלמא דאתי:**

מעשה עם הרבי מקוצק:

מעשה עם הרבי מקוצק: ושמח את אשתו ולא שמח עם אשתו אברך אחד בא לרבי מקוצק בשנה הראשונה לחתונתו הרבי לא נתן לו לשהות הרבה זמן אלא ציווהו לנסוע הביתה בשעת הפרידה אמר לו האדמו"ר תזכור את דברי רש"י על הפסוק ושמח את אשתו שמח את אשתו ותרגומו ויחד ית אתתיה והמתרגם ויחד עם אתתיה טועה הוא.

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת מאור ישראל, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, וסניף סימנר בית יעקב
החדש, ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מעשה עם המהרי"ל דיסקין זצ"ל:

מעשה עם המהרי"ל דיסקין זצ"ל: גם מתמיד עצום חייב להתייחס לאשה כמו כן מסופר על רבי יהושע ליב דיסקין זצ"ל אשר העידו עליו שלא היה מקבל קהל לביתו אלא רק לעיתים נדירות היה מעשה באברך מתמיד עצום שמרוב למודו בקושי היה משוחח עם אשתו כשספרו זאת לר' יהושע לייב ביקש ממשמשו לקרוא לאותו אברך בשעה הגיע האברך בשעה לביתו של ר' יהושע ליב נכנס לסלון אך ר' יהושע לייב לא הביט לעברו ניסה האברך להרעיש ולמשוך את תשומת לבו של מהרי"ל דיסקין אך הוא בשלו שקוע אחר שעתיים בשעה ביקש רבי יהושע ליב דיסקין לקרוא לאשתו הרבנית כשהגיעה שאל אותה מה עשית היום כיצד עבר עליך היום מה קנית במכולת ושאלות נוספות בעניני הבית לאחר מכן פנה לאותו אברך ואמר לו כשם שהרגשת אצלי מהשעה עד כך מרגישה אשתך כל יום כשאינך מתייחס אליה וכיצד מתייחסים לאשה כבר הראיתי לך.

שיחה עם אשתו בעניני דעלמא

מסופר על רבי יחזקאל אברמסקי שאמר לא צריך למסור לאשה שיחות בפחד יצחק או בחובת הלבבות אלא לדבר עמה דברים פשוטים על המכולת על העבודה וכדומה אשה זה לא חברותא אשה זה עם אחר אי אפשר לדבר עמה על דברים גבוהים וכמו שהסתייגה היא אומר אדם שמדבר עם אשתו דברים פשוטים כדי שתהנה ואין זה מחסר מהקדושה ומעבודת ה' של הבעל.

כתב באגרת לחתן המצוה כל החיים:

ועל השאלה השנייה על דברי רש"י מניין מש"כ לפחות שנה ראיתי דבר נפלא שכתב באגרת לחתן: בשם הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך זצ"ל היה רגיל לומר לחתנים התורה אומרת דברים כד ה, לא יצא בצבא נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את אשתו, הרי דצריך לדייק איסור דלא יצא בצבא הוא שנה אחת אך מצוות ושמה היא תמידית. וזכה לכוון בזה לדעת רש"י.

חובת הזהירות בלשונו:

ולכן חובת האדם לתת דעתו תמיד להיות זהיר בלשונו שלא יפגע ויגרום לריב ומחלוקת בביתו ועי"ז יסלק את השכינה, ורמז על כך כתב וכ"כ בעל הטורים דברים פרשת כי תצא פרק כד פסוק ה (ה) לכל דבר נקי. לומר שיהיה נקי בדיבור כההיא דאמרין (שבת לג א) הכל יודעין כלה למה היא נכנסה לחופה וכו'.

מעשה שהיה כיצד זכו להיפקד בזכות הזהירות בדיבור:

כתב בספר אור דניאל דברים: הרי לפנינו **מעשה נפלא** המעיד על כך אחד הרבנים החשובים בבבל לא זכה להיפקד בילדים במשך שנים רבות הפצירו הוא ורעייתו בתחינות ובתפילות לבורא עולם אך למרות זאת טרם נושעו. באחת השבתות בסיום אמירת פרק אשת חיל וסדר הקידוש ניגש הבעל ליטול ידיו והמתין לאשתו שהייתה עסוקה בהגשת המאכלים לשולחו לפתע מעדה האישה והחליקה וכל האוכל המרק והדגים שהיו במגש שנשאה נפלו על הרצפה ולא עוד אלא שזה היה כל האוכל שהיה להם לשבת. האישה הייתה מוטלת על הרצפה וחיכתה לתגובת הכעס והזעם של בעלה על שלא נהגה בזהירות. זה הרגע בדיוק לו מחכה היצר זו הזדמנות פז עבורו להפר את שלום הבית. הבעל שראה את המחזה החליט לעמוד בניסיונו ולא לכעוס ובמקום להטיח באשתו ביטויים פוגעים ומעליבים על חוסר זהירותה החל לזמר שוב את הפרק אשת חיל והפעם בנעימה מיוחדת בניגון מלבב וכל פניו יוקדות מהתלהבות והוא חוזר שוב ושוב על הפסוק הראשון אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה בטח בה לב בעלה ושוב הוא ממשיך בנעימה גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה ואז נאנח אוי ריבונו של עולם באיזו אישה צדקת זכיתי שכל חייה רק גמלתהו טוב ולא רע רק אני מבקש ממך ריבונו של עולם אני מתחנן לפניך אנא שיתקיים כנו הפסוק קמו בניה אוי ריבונו של עולם קמו בניה אוי קמו בניה' תן לנו כנים ריבונו של עולם ויאשרוהם הם יוכלו לאשר כמה צדקת היא האימא שלהם. לשמע מילות שבח אלה התרגשה מאוד הרבנית והחלה בוכה בכי חרישי אט אט קמה לה ויחד עם בעלה סיימו את המזמור בשירה ובנעימה. הם בצעו על הפת וזה היה כל מזונם באותה סעודה בלילה ניגלה אליו אביו כחלום ואמר לו דע לך כאשר חזרת בפעם השנייה על המזמור אשת חיל ועצרת כעסך וניגנת אותו מתוך נבכי נשמתך עוררת רעש גדול בשמים המלאכים היו מרקדים כאשר ניגנת את המזמור והייתה התעוררות גדולה בשמים על מעשה זה. ואני רוצה לבשר לך בשורה טובה ומשמחת בבית דין של מעלה נגזר עליך ועל רעייתך להיות ללא ילדים כל ימיכם ובזכות המעשה שעשית הוחלט בשמים לבטל את גזר הדיו ב"ה זכו כני הזוג לגדל שמונה ילדים צדיקים.

וכיצד משמחה סדרי עדיפויות:

דוגמא נפלאה לכך מובאת בספר סביב שולחנו של המגיד: מסופר על הרה"ג שלום איזן זצ"ל אשר היה מורה צדק בירושלים והיה מפורסם במומחיותו בבדיקת כשרותם של ד' המינים פעם אחת בא לפניו אברך צעיר ובידו אתרוג שלפי דעתו היה מהודר ביותר לפי בקשת האברך החל הרב איזן לבדוק את האתרוג על כל צדדיו לאחר דקות אחדות של בדיקה מדוקדקת הרים הרב את ראשו ואמר לאברך הצעיר אתרוג זה אינו מיועד לאדם כמות, האברך היה מופתע מאוד פנה האברך אל הרב ושאלו האם יש שאלה הלכתית לגבי אתרוג זה אני לתומי סברתי הוסיף ואמר שאתרוג זה עונה על כל הדרישות, במקום להשיב על השאלה שאל אותו הרב איזו שאלה אחרת אמור לי מהו משלח ידך אני לומד בכולל בירושלים ענה האברך האם משלמים לך שם שאל הרב כן

הרב הראשי הרב מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת מאור ישראל, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, וסיני סימנר בית יעקב
החדש, ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad MORDECHAI MALKA, Israel Founder & President Institutions "or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

בודאי השיב הנשאל כאשר התעניין הרב וביקש לדעת מהו הסכום שהכולל מעניק לאברכים אמר לו האברך את הסכום המדויק שלא היה גבוה במיוחד ועתה אשאלך שאלה אחרונה אמר לו הרב מהו המחיר שהינך נדרש לשלם עבור האתרוג האברך נקב בסכום עתק שזה מה שחשבתי אמר לן הרב והמשיך אתה בודאי צודק אכן האתרוג הוא מהודר ביותר ועונה על כל דרישות ההלכה הוא מבחינת הכשרות והן מבחינת הגידול הנאה וההדר הכללי אולם אם תשמע לעצתי קנה אתרוג שמחירו נמוך הרבה יותר וביתרת הכסף שסכרת להקציב לצורך האתרוג הזה קנה לאשתך שמלה ליום טוב בזה באמת יהיה כבוד יום טוב ותקיים בזה מצוות שמחת יום טוב.

סיפור על הסטייפלר האיך התחשב באשתו:

סיפור על הסטייפלר: בימי האבל של הגר"י קנייבסקי מספרים שכשאשתו הלכה לישון מרוב עייפותה מבלי להדיח את הכלים הוא בא מאוחר בלילה אל המטבח והדיח את הכלים כי ידע שאשתו תשמח בבוקר למצוא מטבח נקי ומסודר.

סיפור הרב שוודרון זצ"ל מעשה שהיה:

סיפור הרב שוודרון זצ"ל מעשה שהיה: אחד מנכדי החפץ חיים זצ"ל למד בישיבת לייקווד בזמן שראש הישיבה הראשון הגר"א קוטלר זצ"ל עדיין היה בחיים ראש הישיבה וכן המשגיח הגר"נ ווכטפויגל זצ"ל היו גאים בכך שאברך בעל ייחוס כזה נמנה על אברכי הכולל שעל יד הישיבה עם זאת הבחינו השניים שלעיתים קרובות מגיע אברך יקר זה באיחור לתפילת שחרית ומפעם לפעם הוא אפילו מפסיד את המנין לגמרי הנהגה זו הפליאה אותם עד שיום אחד קרא לו המשגיח כדי לשוחח עמו על תופעה תמוהה זו בנוכחות הגר"א ק"א אני תמה על כך שאתה מרבה לאחר לתפילה פתח המשגיח והוסיף כיצד היה סבך מגיב על דבר כזה, השיב האברך מאוד הייתי רוצה להגיע תמיד בזמן אך אין הדבר עולה בידי בכל בוקר בדרכי לתפילה אני נתקל במקרה מעורר רחמים ואיני יכול לעמוד מנגד המדובר הוא באישה שנתברכה בילדים רבים ובכל בוקר אני שומע את הילדים בוכים האחד צורח עד שיקבל את הבקבוק שלו השני צריך להישלח לבית ספרו השלישי דורש ארוחת בוקר וכן הלאה אין אף אחד שיוכל לעזור לה לכן אני חש שמחובתי לעזור לה האברך המשיך וציין לפעמים אני מספיק להגיע להתפלל בישיבה אך לעיתים העיכוב הוא כה גדול עד שאני נאלץ לחפש מנין מאוחר יותר במקום אחר המשגיח התפעל והתרגש מהתנהגותו הנישאה של האברך ואמר שרגישות מיוחדת זו מתאימה לנכדו של הח"ח עם זאת הוא חש גם השתתפות בכאבה של האישה המסכנה ושאל את בן שיחו מי היא האישה הזאת האם היא אלמנה או האם היא גרושה גם אני הייתי רוצה לעזור לה אוי לא חס ושלום קרא האברך הצעיר יש לה בעל לאישה זו ובעלה אני.

מוסר השכל:

נמצינו למדים עד כמה חשוב כל חתן וכלה להשקיע בשנה הראשונה תשומת לב מיוחדת להרבות אהבה ולשמח אשתו בדברים שמשמחים אותה בכדי שישודות הבית יהיו טובים ורק אז יכול להיבנות בית של תורה באהבה ואחוה שלום ורעות, ואם התורה פוטרת אותו ממלחמה וצרכי ציבור בשביל שיתפנה לכך הדבר מראה עד כמה חשוב הדבר לבניית הבית, ולצערנו רבים אינם שמים לב לזה או לא ידעו הדבר והעוסקים במלאכת שלום בית מציעים שמצוה זו אמנם צריך לעשות מיד בשנה הראשונה אך אם לא עשה יעשה בכל החיים כי תמיד הדבר יועיל, ועכ"פ מצוה זו כמו שמבואר ברש"י והגרש"ז שהיא מצוה לכל החיים שצריך לדאוג לשמח את אשתו שזה אמצעי להשראת השכינה בביתו, ולכן יתן תמיד דעתו להיות נזהר בלשונו ודיבורו שלא יפגע ויהיה דיבורו נקי ויותר מכך שירגיל עצמו לשבח ולהודות, ואף גם זאת לסייע במה שיעשה לה נחת וידע שזו עבודת השם לא פחות בתורה ומצות ואדרבא ביטלה זהו קיומה, שבזה נותן לאשתו את הכוח והאומץ לאפשר לו יותר ללכת לשיעורי תורה וללמוד תורה כמה שיותר.

שבת שלום ומבורך וכתובה וחתימה טובה

בידידות ואהבה

מרדכי מלכא

מרדכי מלכא